

Ricard Vives

1

Senyors, Senyors: Els amics i admiradors d'aquest artista veritable, que irradiava simpatia i bondat per tots costats, i que és exponent irreputable de l'escola pròximista catalana, el nostre Ricard Vives, havem volgut festejar en l'ocasió d'aquesta dolça intimitat, el seu 90e aniversari. I precisament en un acte celebrat al redós de les parets d'aquesta casa, que han estat testimoni, potser el més directe i constant, de les seves actuacions.

No en va, Ricard Vives, sis anys abans d'inaugurar-se aquest Teatre de la Música Catalana, ja ingressà en les files de totis de l'Orfeo Català, l'orquestra de Gubiel de 1902, proposat pels inoblidables mestres Lluís Millet i Joan Salvat. Femia, llavors, tot just setze anys, i ja d'ara se tanta quatre anys. Setanta quatre anys ininterromputs predigant sempre l'afecte a la nostra

(26)

majorment quan una de les primeres actuacions
públiques^{es} del nostre amic es celebrà en la
nostra Sala de concert, el 8 de Desembre de
1908 any de la seva inauguració i quan
ell comptava 22 anys. Era el primer
del "Capvespre musical selecte" en
el qual s'interpretaven obres de camara
de Mozart, Haydn i Grieg. Vint actuà en
compagnia dels violonistes Perelló i Enric
Casals, el violista Forns i el violoncel. Lluís
J. Rabentós. Un distingit crític musical
dipre d'aquest concert: "La interpretació
d'aquestes obres deixà afadablement

cadz

Per tot això i perquè no du-ho? per la
seua catalanitat insubornable i per moltes
més coses que segurament s'escapen d'aquests
meves mal girbades paraules d'aquests ~~meves~~
~~mal girbades paraules~~ abraçam ben fort al
nostre Ricard Vives i li diem del fons del
cor: Per molts anys encara la vostra vida
pugui seguir essent un fructífer exemple
a les nostres generacions

1908

Trío Amant : 4 Sessions Atenes

4 Amant ; Viol
Du Brandia ; Cl. b.
Vins ; Piano

Trío Beethoven, Schuman, C. Frank
Mozart, Rounel, Mendelssohn
Mahler, Schubert, Liszt

Palau, 8 des 1908 : Primer dels Capvespres musicals selectes Vins (piano) Beethoven
Violoncel Casals violi Formis, viola, Rabentós, violoncel. L'interpretació
d'aquestes obres deixà agradablement sorpres l'auditori que no
esperava trobar en els modestos executants una seguretat i desem-
brus tan notables, ni un conjunt tan arduament, ni una comprensió
de les obres tan fidel. Trío de Haydn. 2 entret en
el major Mozart, sonata violi i piano de J. Haydn

Continuaren tot l'any 1909

1909 : Vins Amant Bruna, Ester i Branding

1910 : successiu Concert d'Amant a l'Acad.

-sos deixebles, alguns dels quals han ocupat llocs sobre-
sortints en la palestra musical, i tots ells han pogut
per-^{arribar} cance de la maduresa del seu criteri musical.
(a la Coda)

Per tot això, i per moltes més coses, que segurament
i'escapen a aquestes meves malgirbades paraules, meus
abranem ben fort al nostre Ricard Vives i li diem
del fons del cor: Per molts anys encara la vostra vida
pugui seguir éssent un púctifex exemple a les vostres
generacions.

Enri Cugat

Masnou 20 Març 1976

(5)

els veïnats, Crickboom, Manià, Brusa, Costa, Frigola etc.
etc. Mesmentem també, d'una manera especial, com
Ugnardo en 1914, confia ~~per~~ l'eterna de les seues
"Terradillas" a la nostra engrada Conxita Badia
i a Ricard Vius.

la seva més tendra edat

Podem ben dir que desde l'any 1909 fins a les dèca-
des dels quaranta, Vius ha exercit el seu art a tot Eu-
ropa, amb una perfecta vocació i amb una natura
li tat (embratello la paraula) sorprenent, sense cap "po-
se", com si la música formés part íntegrament del seu
organisme i com si fos en ell una conseqüència na-
tural de la seva existència. Ens ha donat sempre
una línia suprema d'elegància espiritual i; perquè
no dir-ho?, d'exquísita modestia. Els qui ens havem
honrat amb la seva presència amistat, i havem reguit,
a voltes d'aprop, altres de més lluny, els seus parros,
no sabem bé morir. No saben també els seus nombrosos

- ja tinda de concerts en 1911) ^{en la seva} i Pere Marés, violoncel·l.
- lista. Des dels seus primers temps aquesta renombrada
agrupació desplega les més variades activitats, no sola-
ment a Barcelona i a les principals ciutats espanyo-
les, sinó també als principals centres musicals eur-
-peus i sudamericans, en aquests darrers en el
transcurs de dues tournées molt llargues i comple-
-tes. Be' podem afirmar que el "Frio de Barcelona"
juntament amb el divànic "Quartet Renacimiento"
que funda el nostre Eduard Toldrà, foren els dos grupa-
ments camerístics més notables d'aquella època nostra.

Però, a més, la col·laboració de Ricard Vives és constantment
solicitada per artistes eminentment nacionals i estrangers.
Citem entre els grans intèrprets amb els quals Ricard
Vives ha col·laborat tan al nostre país com a l'estranger,
les cantatrius Maria Barrientos, Maria Trembl, Claire Croi-
zer, Helena Gerard; els violoncel·listes Pau Casals, McKim
Carlland, Dorian Alexandian, Gaspar Cassadó, Viladara;

hi col·laborà interpretant algunes de les seues ³
"Dances espagnoles". Des de l'any 1900, i per espai de
dels anys, Ricard Vives es posà sota la direcció del
l'illustre ^{institució} ~~catàla~~ en l'Acadèmia que portava el seu
nom, completant els seus estudis musicals a
l'Escola Municipal de Múica, sota el mestratge
dels mestres Antoni Nicolau i Eusebi Daniel.

A més de la carrera didàctica, que exercí especialment
a partir del seu ingrès com a professor de la classe
superior de piano a la Acadèmia Cimard, una de les
especialitats més remarcables i reconegudes del nostre
artista, ha estat ^{com a membre assidu} la de pianista integrador de conjunts
de cambra. Dintre aquesta activitat, cal consignar potser
com la més sobresortint i constant, la seva integra-
ció des de la seva fundació en 1913 al famós "Fris
de Barcelona" junt amb els notables artistes Marian
Perelló, oboista (amb qui havia ja realitzat una exten-

- bleu artiste, Marianne Perello, volontaire ~~à f. Pere~~⁶
~~Mars, volontaire~~ (amb

institució. Però, hi ha encara més: Ricard Viñes ³
foi el primer subscriptor de la "Revista Musical
Catalana", que tan enyorem, publicada i dirigida per
l'Orfeo Català des de l'any 1904 al Juny de 1936, car
vivim en els annals de la nostra vida musical. No-
més aquestes dues dates tan entraanyables, que aca-
bem de mencionar, ja justificarien el nostre homenat-
ge d'avui [majorment quan el primer recital pú-
blic del nostre amic, es celebrà en la nostra sala de
Concerts, vers l'any 1909, quan aquesta feia un any
que havia estat inaugurada i quan ell comptava
vint-i-les anys].

Ricard Viñes ~~pianista~~, fou un dels millors deixebles
d'aquell gran pianista i compositor singularíssim,
Enric Granados, fins a la vegada fou cendexible de
Séverin Millet, sota el mestratge de Felip Pedrell,
i que ja en la primera prova anual de l'Orfeo Català

per tant emyorem, publicada per l'Ofici català de, 2
d'any 1904 al juny de 1938. Només apures dues dades
tan entremenyables ja justificarien el nostre homenatge
d'avui, majorment gran el seu primer recital públic
com a pianista, amb un èxit remarcable. Se celebrà en
la nostra Sala de Concerts des l'any 1909 quan
aperta feia un any que havia estat incensurada,
i quan ell comptava 23 anys.

i guanyant el concurs amb 23 anys.
 Ricard Vinyes ^{plànica} fou un dels millors deixebles d'aquell gran
 pianista i compositor ^{personatge} català, i a més a més fou con-
 ducible de l'Orfeó Català, i fou el redactor de
 l'"Orfeó Català", i fou el "primera prova anual" de
 senyors i dames espanyols. Des de l'any 1900 i per espai
 de 10 anys Ricard Vinyes es posà sota la direcció del
 mestre català de l'Acadèmia que portava el seu
 nom, ocupant tant els seus estudis musicals a l'Es-
 cola Municipal de Música i tota la direcció d'ensenyament

1976
1902

74

Senyors, senyors: Els amics i admiradors d'aquest artista
que invidia veritable per invidia simpàtica i bandat per
tots costats i que és exponent inequívoc de l'esplendor
de l'Escola pianística catalana, el nostre Ricard Vines,
a haversen volgut festejar amb l'escalf i l'afecte
d'alta intimitat, el seu naixement aniversari. I que
inamament en un acte celebrat al redó de les parets
d'aquesta casa que han estat testimoni, potser el més
directe i constant, de les seves actuacions.

No ~~fora~~ envia Ricard Vines ~~des de l'edat~~ 6 anys abans
d'inaugurar-se aquest "Palau de la Música Catalana"
ja ingressà en les files dels veïns de l'"Orfeó Català"
l'any de juliol de 1902 proposat pel fundador, lleu
Mlle. inoblidable, nostre senyor Millet. I ja
salvat. Tenia llavors tot just 16 anys, i fa d'ara
74 anys, 74 anys sense cap interrupció produint sempre
l'afecte a la nostra institució. Però hi ha encara més
; Ricard Vines fou el primer subscriptor de la "Revista Musical
Catalana" ~~publicada~~ publicada per l'"Orfeó Català" de

1976
1902

Hi podem afirmar per la Tro de Barcelona, juntament
amb el diàrie de aquest Renaixement que fundà
ell. Toldrà fer, el ~~seu~~^{seu} acompanyament carrentis uns
notables de l'apella epoca uniuers

del mestre Antoni Nicolau i d'en Jordi Daniel. (3)

~~Una de les especialitats més reconegudes~~
a més de la camara didáctica per excel·lència especialment a
partir del seu inici com a professor de la classe superior de
piano a l'Acadèmia Armand, una de les especialitats
més remarcables i reconegudes de l'artista que a més
nomenatzen ~~fora~~ és la pianista interpretant de les
pistes de "camara". Dintre d'aquesta activitat ~~conseguiu~~
vetar com la més coherent i constant la
seua integració com a pianista de de la seva fun-
dació ^{en 1913} al furió "Fis de Barcelona" junt amb
els notables artistes Manan Belló, voluntà, i J. Rex
Mares, violoncel·lista. De del seu primer temps
aquesta renombrada acompanyació de plaça de les més
variades activitats no solament a Barcelona i prin-
cipals ciutats espanyoles, però al principal centre
musical europeu i al americà, en apert,
daren en el curs de dues temporades molt llargues i
completas.

Però, a més, la col·laboració de Ricard Vives i Constant-
Xant, qui l'aura ja realitzat una extensa ^{taxa} de concerts en 1911

ment sol·licitada per artistes eminentes nacionals i
estrangers. Altament entre els grans artistes, arribant
el mateix Ricard Vinyes ha col·laborat a nostre país (amb
al nostre país com a l'estranger els grans cantants
Maria Bamentos, Maria Frened, Claire Clorosa, Silena Jera,
i els violinistes Crickbren, Costa, Maria, Trijola,
Brona i l'altre violinista dels Casals, Hekking,
Caillaud, i el Dr. Alexanian, Casado, Vilada,
ra etc. Y esmentem ara com s'ha donat la seva comparsa
a l'embelliment cantant l'onada i a l'altre l'embelliment cantant l'onada el 1914.

Ricard Vinyes ha exercit sempre el seu art a
partir del 1909, com sabem dit, fins a les dècades
dels quaranta, a tot Europa, amb una perfecta
vocació i amb una naturalitat representant
sense cap 'pose', com si la música formés
part integrant del seu organisme i com
si fos en ell una consciència natural de
la seva existència. Ens ha donat sempre

una línia suprema d'elegància espiritual 5
i perquè no dir-ho? de modestia. El que ens havem
honorat amb la seva assumpció prenada amistat
i havem seguit, una volta a prop d'ell, altre se
més lluny, els seus passos, ho sabem bé poder. I
obertat, ho sabem (deuen saber) els seus deïllons.
brosos deixebles alguns dels quals han ocupat
llocs sobresortints en la palestra mundial,
així mateix com han pogut arribar el gran
maduresa del seu criteri mundial el
-poder.

Per tot això i per moltes més coses, que hauríem
~~sempre escapat, tot~~ i gloriem a aquest nostre real
girbades parables abramen ben per al nostre Rieu
Viu i el diem: Per molts anys, encara la vostra
vida perquies un exemple a la nostra generació

11
Els amics i admiradors d'aquest artista veritable que
irradia simpatia i bondat per tots costats i que és
exponent irrefutable de l'escola pianística catalana,
el nostre Ricard Vives, havem volgut festejar a l'en-
calf d'apuesta (dolça) intimitat, el seu 90è aniversari
y precisament en un acte celebrat al redó de les
parets d'aquesta casa, que han estat testimoni, pat-
ser el més directe i constant, de les seves actuacions.

No en va, Ricard Vives, sis anys abans d'inaugurar-
se aquest Palau de la Música Catalana, ingressà
en les files de socis de l'Orfeó Català, l'ouze
de Juliol de 1902, proposat pels inol·lidables mrs.
Mrs Lluís Millet i Joan Salvat. Femia llavors,
tot just ~~setze~~ setze anys, i fa d'això setanta quatre anys.
Setanta quatre anys ininterromputs prodigant

l'afecte a la nostra institució. Però, hi ha encara més: ²
Ricard Vives fou el primer subscriptor de la "Revista
Musical Catalana" que tan engorem encara, publi-
cada i dirigida per l'Orfeó Català desde l'any
1904 al juny de 1936, cas únic als annals de la nostra
vida musical. Només aquestes dures dates tan entre-
nyables, que acabem d'esmentar, ja justificarien el
nostre homenatge d'avui, majorment quan
la primera actuació del nostre arxiv a la nostra
Sala de Concerts es celebra el vuit de Desembre
de 1908, el mateix any de la seva inauguració i
quan ell comptava vent-i-dos anys. Era el pri-
mer del "Capvespres musicals selectes" en el qual
s'interpretaven obres de Mozart, Haydn i Grieg.

(3)

Vives actuà en companyia dels violinistes Marian Perello' i Enric Basals, el violista Torns i el violoncel·lista Josep Rabentós, qui més tard havia de dirigir l'Orquestra de l'Associació de Música de Cambrà, de la qual associació fou posteriorment Ricard Vives un dels elements directius. Un distingit crític musical escriu, a propòsit d'aquest concert: "La interpretació d'aquestes obres deixa agra-
dament sorprès l'auditori que no esperava tro-
bar en els modestos executants una seguretat i
desembaràs tan notables, ni un conjunt tan ar-
monitzat, ni una comprensió de les obres tan fidel".
Vives, però, ja havia practicat l'especialitat cameris-
tica, fruit de la qual fou la constitució del

"Frio Ainand" amb Henric Ainand, violí i ⁴
Benet Brandia, violoncel, que demostrà el seu
òptim treball, el mateix any 1908 a l'Ateneu de
la nostra ciutat, amb quatre concerts integrats
per diversos tríos de Beethoven, Schumann,
C. Franck, Mozart, Roussel, Mendelsohn, Brahms,
Schubert i Smetana.

Ricard Vives fou un dels millors deixebles d'a-
quell gran pianista i compositor singularíssim,
Henric Granados, qui a la vegada fou deixeble
de Louis Millet, tota el mestratge de Felip Pedrell,
i que ja en la primera prova anual de l'Orfeó
Català hi col·laborà interpretant algunes de les seues
característiques "Dances espagnoles". Des de l'any
1900, i per espai de deu anys, Ricard Vives es posà sota

la direcció de l'illustre mestre en l'Acadèmia que⁽⁵⁾
portava el seu nom, completant els seus estudis
musicals a l'Escola Municipal de Música sota
el magistatge dels mestres Antoni Nicolau i En-
ric Daniel.

Ultra la carrera didàctica que exercí especialment
a partir del seu ingrés com a professor de la classe
superior de piano a l'Acadèmia Ainaud, una
de les especialitats més remarcables i reconeg-
des del nostre artista, ha estat, com havem ja
apuntat, la de pianista integrador de conjunts
de cambra. Dintre aquesta activitat, conseqüen-
tment, com la més sobresortint i constant, la se-
ua integració, desde la seva fundació en 1913,
al famós "Fric de Barcelona", junt amb els usta-

- bles artistes Marian Perelló, violinista (amb 6
qui havia ja realitzat una extensa tourada de
concerts en 1911, entre altres), i J. Pere Maré, violon-
- cel·lista. Des dels seus primers temps, aquesta
renombrada agrupació desplegà les més vari-
- des activitats, no solament a Barcelona i a
les principals ciutats espanyoles, sinó també als
principals centres musicals europeus i sudameri-
- cans, en aquests danys en el transcurs de les
"tournées" molt dilatades i completes. Bé podem
afirmar que el "Trio de Barcelona" juntament
amb el dinàmic "Quartet Renaissance" que
fundà el nostre Eduard Faldrà, foren els dos
agrupaments de cambra més característics
d'aquella època nostra.

Però, a més, la col·laboració de Ricard Vinyes²
foi constantment sol·licitada per artistes eminents
nacionals i estrangers. Citem entre els grans in-
terpretes amb els quals Ricard Vinyes ha col·laborat,
tant al nostre país com fora d'ell, les cantantines
Maria Barrientos, Maria Freund, Claire Croiza,
Helena Chérard; els violoncel·listes Pau Casals,
Hekking, Carilland, Diran Alexanian, Gaspar Cann-
do, Viladara, els violinistes Crickboom, Maria,
Costa, Brusa, Trigola etc, etc. I esmentem també
de una manera especial com Granados en 1914
confia l'estrena de les seues "Tonadillas" a la
nostra emporada Conxita Badia i a Ricard Vinyes.

Podem ben dir que des de la seva més tendra edat

(8)
fins a les dècades dels quaranta, Vives ha exercit
el seu art a tot Europa, amb una perfecta vocació
i amb una naturalitat (subratllo la paraula)
sorprenent, sense cap "pose", com si la música
formés part integrant del seu organisme, o
fos una conseqüència natural de la seva exis-
tència. Ens ha donat sempre una lliçó suprema
d'elegància espiritual i ¿perquè no dir-ho? d'ex-
quisida modestia. El qui ens honorem amb
la seva granada amicitat, i havem reguit, a voltes
d'aprop, altres de més lluny, els seus parros, ho
sabem bé prou. I ho saben també els seus hom-
-brors deixebles, alguns dels quals han ocupat
llocs sobresortints en la palestra musical, i tots
ells han pogut fer-se càrrec de la maduresa del

sen criteri artístic

(9

Per tot això i (i perquè no dir-ho també?) per
la seva catalanitat insubornable, i per moltes
coses que regnament s'escapen d'aquestes muros,
mal girba de paraules, abranem ben fort al
nostre Ricard Vives i li diem del fons del cor:
Per molts anys lucara la vostra vida perquè
seguirí l'ent un fructífer exemple a les nostres
generacions.

Seni M. Millet

23 de Març 1976